

zlatici (*Ranunculus illyricus*). Še vedno je v odlični formi in bi popisoval tudi pozno zvečer, ko sem sam že čisto fuč.

Zaradi svojega značaja, nesebičnosti, ker sta premalo pomislila nase in preveč časa porabila za skupno dobro (tudi Branko je preizkusil predstojništvo, pomagal pri Biološkem vestniku, oba skupaj pri Botaničnem društvu in Hladnikiji, Andrej je bil ob vseh drugih zadolžitvah dejaven član Prirodoslovnega društva Slovenije in njegov večletni predsednik), v službi nista napredovala, kot bi lahko in si nista mogla vedno pridobiti znanstvenih nazivov, ki bi jima omogočali, da bi bila komu mlajšemu tudi uradna mentorja. Tako se je kdaj zgodilo, da sem moral jaz, v botaniki še vedno bolj ali manj vajenec, ocenjevati svoja učitelja. A kljub vsemu času, ki sta ga porabila za druge, je njuna bibliografija zavidljiva, pa čeprav vsaj Branko še polovice svojih popisov ni uspel vnesti niti v svojo bazo. Na objavo čaka veliko njegovih zanimivih najdb, odkritij in spoznanj.

Omenim naj samo njuna nekatera novejša dela (od starejših pa navajam le Brankov Register flore Slovenije z Darinko Trpin in Andrejeve Traviške rastline s Tonetom Wraberjem). Skupaj z Darinko Gilčvert Berdnik sta avtorja zelo temeljite knjige Rastlinstvo življenjskih okolij v Sloveniji, Andrej je veliko časa in truda posvetil besednemu delu monografije Cvetje slovenske dežele (z odličnim fotografskim deležem Luke Pintarja) in Botaničnemu terminološkemu slovarju (v uredništvu svojega sošolca prof. Batiča) – saj ima pretanjen občutek za materni jezik, ko mu pošlješ članek v strokovni pregled, ti ga polika (popegla) še jezikovno, in pri tem za pomoč prosi tudi svojo ženo Zdenko. Branko je soavtor in sodelavec dolgoletnega mednarodnega izdajateljskega projekta Atlas flore Evrope, soavtor monografije o šipkih (z Jožetom Bavconom in Blanko Ravnjak), soavtor v Nemčiji nedavno izdane monografije o Sloveniji, nekaj tehtnih, učenih člankov z našim nestorjem akademikom Mitjo Zupančičem in še posebej s svojo življenjsko sopotnico Tatjano Čelik, s katero razvijata in opravljata zelo podrobne populacijske raziskave, na primer pri grezovki (*Liparis loeselii*), lepem čeveljcu (*Cypripedium calceolus*), logaricah (*Fritillaria meleagris*, *F. orientalis*), zaviti škrbici (*Spiranthes spiralis*) in še kateri vrsti.

Andrej Seliškar in Branko Vreš sta po svojem znanju in pristopu profesorja v najbolj žlahtnem pomenu te besede, zagotovo med najbolj učenimi in vsestranskimi klasičnimi botaniki, kar jih zdaj premoremo na Slovenskem, vešča taksonomije, fitocenologije in floristike, poznavalca skoraj celotne pisanosti rastlinskih združb v naši državi. A ne samo zaradi njunega velikega in vsestranskega znanja, tudi zaradi njune prijaznosti, dobrosrčnosti, dobrohotnosti in nesebičnosti jima moramo hvaležno in iskreno želeti dobrega zdravja in počutja, da bi čila dočakala visoko starost in bi se tako njun tandem po letih čim bolj približal številki 200.

ZAHVALA

Za pregled besedila in popravke se iskreno zahvaljujem dr. Valeriji Babij in doc. dr. Tinki Bačič.

IGOR DAKSKOBLER